

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

PLAÇA DEL POBLE

Principis i cadires

On anem? O millor dit, on ens porten?

El reguitzell de rodes de premsa diàries del Govern, que ens estan atabalant aquestes darreres setmanes, ens deixa sovint perplexos i desconcertats. Podríem dir que és normal, perquè si qui porta la veu del Govern ja va força desorientat malament ens podrà donar llum als que l'escoltem per intentar esbrinar on anem o, millor dit, on ens volen portar.

Hi ha persones que es dediquen a la política que, després d'uns quants anys en aquesta activitat, sembla que han perdut la capacitat de veure's a ells mateixos tal com els veu l'altra gent, el comú de la ciutadania. S'han construït una bombolla d'autojustificació que els impedeix ser conscients de l'estupor que poden causar les seves paraules en l'audiència, que només es limita a intentar analitzar la situació d'acord amb el que sap i veu.

Cada dia, a cada roda de premsa, queda tanmateix més clar que per no tenir, no tenen ni un projecte de revifament de l'economia per presentar. Ni tampoc la més mínima voluntat de treballar per redactar-lo.

Pel que sembla els està preparant una proposta la delegació de Barcelona d'una consultoria internacional de molta anomenada. Una d'aquelles que saben preparar presentacions en *power-point* que sempre acaben amb la coneguda frase de "gràcies per la seva atenció" i que, també sempre, van acompanyades d'una factura ben sadalada.

Si el cap de Govern permet això és perquè molt probablement no sap quines propostes fer o, també força probablement, perquè la seva coalició amb Liberals i Ciutadans Compromesos l'obliga a mantenir-se en la inèrcia del no fer cap esforç per reconèixer que res no serà pas com abans.

En el context que ens ha deixat l'esclat de la pandèmia tots els esforços s'han destinat a recursos materials i humans per fer front a l'emergència sanità-

---

El ministre Jover
proposa gastar el
que no es té perquè
no es recaptarà

---

ria, a garantir la liquiditat d'alguns sectors econòmics, amb l'objectiu de garantir també una renda mínima als assalariats i autònoms i intentar protegir els llocs de treball. Com ja hem exposat les darreres setmanes, Progressistes-SDP hem compartit bona part d'aquestes mesures d'urgència perquè es tractava d'ajudar que tothom tingui els serveis essencials per a la vida particular tot ajudant empreses i professionals.

Però també he estat dient aquestes setmanes que és hora de començar a enfil·lar l'etapa de la reconstrucció, del redreçament.

De moment el que sembla proposar el ministre de Finances és gastar el que no es té –ni

se sap com es tindrà– perquè gasta el que no recaptarà.

Si no hi ha una planificació ben dissenyada del redreçament, això –gastar endeutant-se– no té futur. I menys encara si es trenca la demanda pública interna, aturant la inversió en obra pública ja pressupostada.

Però a quin polític que, davant la greu crisi que ens tenalla, no aconsegueix tancar ni un acord internacional de finançament, li pot importar el llarg termini?

Només pensen en el rèdit polític que poden obtenir d'una bona presentació mediàtica, aquí també s'hi destinen diners, de la gestió sanitària per encarar les pròximes eleccions.

No es pot destriar salut i economia, cal salvar les dues coses. La pandèmia econòmica que arrenca aquest mes de maig, amb l'enorme suspensió de contractes de treball, ens portarà a una pèrdua de l'activitat que fregarà els dos dígits. I l'endeutament de les administracions, comunals i nacional, de les empreses i de les famílies complicarà la recuperació els pròxims sis mesos. Les llistes de persones desocupades no pararan de créixer.

A Europa han entès la magnitud de la crisi i la necessitat d'una resposta enèrgica del sector públic. No coneixem el futur. Però el que sí que sabem és com hauríem de donar-li forma. Ho aconseguirem? Aquesta és la pregunta. Em fa molta por la resposta.